

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115218967
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115218967.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. E., nar. X.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpenému kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov - matky: B. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., Z. X, t.č. D., Z. X, zastúpenej spoločnosťou: Lányiová, s.r.o., so sídlom Hlohovec, Nám. sv. Michala 11 a otca: A. E., nar. XX.X.XXXX, bytom D., Z. X, zastúpeného advokátkou: JUDr. Jana Kubáňová, so sídlom Nitra, Štúrova 13, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 27P/65/2015-10 zo dňa 11.8.2015 - v časti úpravy styku, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou upravil styk otca s maloletým, **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky. Druhým výrokom súd styk otca s maloletým upravil tak, že otec je oprávnený vziať si maloletého k sebe každý pondelok, každú stredu a každý piatok od 14.00 hod. a je povinný ho matke vrátiť v určených dňoch späť o 17.00 hod. a je oprávnený si maloletého vziať každú sobotu v párnom týždni a každú nedeľu v nepárnom týždni od 9.00 hod. a je povinný vrátiť ho matke v určených dňoch o 17.00 hod.; matka je povinná dieťa na styk s otcom v určenom čase riadne pripraviť, odovzdať ho otcovi pred bydliskom matky a otec je povinný dieťa matke včas vrátiť pred bydliskom matky. Treťou výrokovou vetou uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého sumou 100,- Eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky.

Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 102 ods. 1, § 75 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s použitím § 28 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 3 a § 65 ods. 1 Zákona o rodine.

Vychádzal pritom zo skutkových zistení vyplývajúcich z obsahu spisu, že maloletý H. je dieťaťom otca a matky uvedených v záhlaví. Otec podal návrh na úpravu práv a povinností k maloletému H. a zároveň návrh na nariadenie predbežného opatrenia o úprave styku. Súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a to, že je potrebné dočasne upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletému. Je zrejmé, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, matka sa spolu so synom zo spoločnej domácnosti odsťahovala, medzi rodičmi vznikajú nezhody ohľadne styku otca s dieťaťom a uvedená úprava je potrebná v záujme zachovania vzťahu otca a syna. Prvostupňový súd uviedol, že otec má vo vzťahu k dieťaťu rovnaké rodičovské práva a povinnosti ako matka a je dôležité, aby obidvom rodičom bolo umožnené budovať si zdravý a plnohodnotný vzťah, čo nie je možné pokiaľ bude styk s maloletým niektorému z rodičov bezdôvodne zamedzovaný. Z doterajšieho dokazovania vyplynula nemožnosť vzájomnej komunikácie medzi rodičmi a bránenie styku otca s dieťaťom. Z dôvodu, aby nedochádzalo k odcudzeniu otca s maloletým, súd nariadil predbežné opatrenie, v ktorom upravil práva a povinnosti rodičov k maloletému v nevyhnutnom rozsahu a to na čas, kým súd právoplatne nerozhodne o úprave práv a povinností rodičov k maloletému H. vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podala prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie matka, avšak výlučne v časti o úprave styku otca s maloletým, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v danom výroku zmenil tak, že styk upraví iba v nevyhnutnej miere a to každú stredu a sobotu, vždy od 16.00 hod. do 18.00 hod. Odvolateľka poukázala na to, že prvostupňový súd vychádzal výlučne z tvrdení otca maloletého uvedených v návrhu a to napriek tomu, že sa nezakladajú na pravde. Namietala, že matke spolu s napadnutým uznesením nebol doručený návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia (iba návrh otca vo veci samej). Poukázala na to, že od momentu odchodu zo spoločnej domácnosti nebránila otcovi v stretávaní sa s dieťaťom, problémy vznikali vtedy, keď sa otec chcel vídať s maloletým každý deň niekoľko hodín, s čím matka nesúhlasila, nakoľko netoleroval režim maloletého. Súd napriek tomu, že ide o 9-mesačné dieťa, ktoré denne v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. spáva, vyhovel návrhu otca v celom rozsahu. Vyslovila názor, že otec zrejme vo svojom návrhu nijakým spôsobom neodôvodnil potrebu takto širokej úpravy styku. Argumentovala, že súdy málokedy vo veci samej upravia styk starších detí s rodičom v takomto rozsahu. Styk upravený napadnutým predbežným opatrením je podľa názoru matky vysoko nadštandardný a nie je v súlade s povahou inštitútu predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie je výnimočným riešením a zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré môže byť odôvodnené len okolnosťami na strane dieťaťa, pričom styk je možné upraviť predbežným opatrením len v nevyhnutnej miere. Zároveň sa domnieva, že prvostupňový súd potrebu upraviť styk otca s maloletým v tak širokom rozsahu riadne neodôvodnil.

Ostatní účastníci odvolací návrh nepodali, kolízny opatrovník sa k doručenému odvolaniu matky písomne nevyjadril.

Otec maloletého vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu matky, podanom prostredníctvom svojej advokátky navrhol, aby bolo odvolanie matky ako nedôvodné zamietnuté (?). Vyslovil názor, že matka neuviedla žiadne skutkové okolnosti, ktoré by bránili styku otca s maloletým v súlade s vydaným predbežným opatrením, ako jedinou skutočnosť uvádza, že maloletý každý deň v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. spáva. Otec sa s dieťaťom stretáva od 17.8.2015 v zmysle vydaného predbežného opatrenia, pričom dňa 17.8.2015 bol maloletý na prechádzke so starou matkou. Matka nikdy nespomenula, že by bol predbežným opatrením narušený denný režim dieťaťa. Otec si maloletého vyzdvihne vždy o 14.00 hod., následne o 15.00 hod. ho nakŕmi. Neprišlo k situácii, že by maloletý v čase, keď si ho otec vyzdvihne spal. Preto toto tvrdenie matky považuje za účelové. Nesúhlasil s tvrdením matky, že ide o vysoko nadštandardnú úpravu styku. Naopak rozsah styku považuje za nedostačujúci vzhľadom na vek dieťaťa a citové väzby s poukazom na to, že v čase, keď žili v spoločnej domácnosti bol s dieťaťom každý deň. Zákon o rodine neupravuje čo možno považovať za štandardnú úpravu styku rodiča s dieťaťom a nie ešte vysoko nadštandardnú úpravu. Takéto vyjadrenie vyznieva, ako by sa jednalo o vec a jej požičiavanie si a nie o vzťahu otca so synom. Otec uviedol, že maloletý je umelo prikrmovaný a preto má za to, že je schopný sa o syna postarať dlhšie ako 4 hodiny týždenne. Syn netrpí žiadnou vážnou chorobou, ktorá by bránila v styku s ním a nie je ničím obmedzovaný, nenavštevuje jasle a otec sa prispôbil jeho dennému režimu. Ak by bol styk upravený v zmysle odvolania matky, mohlo by prísť k vzájomnému odcudzeniu a mohli by sa narušiť vzťahy a väzby medzi otcom a synom. Poukázal tiež na to, že právo a povinnosť vychovávať svoje deti zaberá v hierarchii rodičovských práv prvé miesto. Zdôraznil, že v danom prípade bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný dôvodne a v záujme maloletého H.. Dieťa má právo byť vychovávané oboma rodičmi a nezhodami medzi nimi by nemalo trpieť. Je nevyhnutné rešpektovať právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov. Otec si je vedomý aj svojich povinností voči dieťaťu a preto v samotnom návrhu na vydanie predbežného opatrenia bola zahrnutá povinnosť platiť výživné, ktorú riadne plní. Styk otca s dieťaťom v zmysle nariadeného predbežného opatrenia prebieha bez problémov a je toho názoru, že takto upravený styk je v záujme maloletého.

Odvolací súd zabezpečil, aby návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia bol matke prostredníctvom jej právneho zastúpenia doručený.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti o úprave styku bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 a § 102 ods.

2 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, v dôsledku čoho bolo potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o styku s použitím § 219 O.s.p. potvrdiť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia a argumenty rodičov predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, aký rozsah predbežnej úpravy styku otca s dieťaťom zodpovedá najlepším záujmom dieťaťa, pričom už nebolo sporným, že v danom prípade je potreba predbežnej úpravy styku otca s maloletým predbežným opatrením, keďže rodičia sa na spôsobe a rozsahu styku nedokázali zhodnúť.

V zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Ust. § 76 ods. 1 O.s.p. obsahuje demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, ktoré súd môže nariadiť, iba preto je možné vydať predbežné opatrenie aj iného obsahu, teda i predbežne upraviť styk rodiča s dieťaťom.

V zmysle § 77 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie zanikne, ak a) sa nepodá v súdom určenej lehote návrh na začatie konania, b) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo, c) sa návrhu vo veci samej vyhovel a uplynulo 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci, d) uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí...

V zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 24, § 25, § 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok... Podľa ods. 4 súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

V zmysle § 25 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to

potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do starostlivosti uplatňuje svoju úlohu vo výchove dieťaťa prostredníctvom styku s dieťaťom. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk súd.

Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim; ako aj okolnosti na strane rodičov ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, spoje a podobne. Rodič má právo sa s dieťaťom stykať, nie je to však jeho povinnosť.

Z ust. § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy.

Vyhodnotiac všetky relevantné písomnými vyjadreniami účastníkov a doloženými listinnými dôkazmi osvedčené skutočnosti a okolnosti daného prípadu, sledujúc pritom v prvom rade najlepši záujem maloletého dieťaťa, i odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli naplnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia o úprave styku s maloletým.

Z obsahu spisu bolo zistené, že návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 28.7.2015 sa otec domáhal úpravy práv a povinností k maloletému H. zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Zároveň s podaním návrhu vo veci samej v ten istý deň bol podaný návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd upravil styk otca s maloletým a to každý pondelok, stredu, piatok od 14.00 hod. do 17.00 hod., každú sobotu v párnom týždni a každú nedeľu v nepárnom týždni od 8.00 hod. do 17.00 hod. a zároveň uložil povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletého sumou 100,- Eur mesačne k rukám matky s tým, že predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia otec odôvodnil v podstate tým, že matka náhle odišla zo spoločnej domácnosti i so synom dňa 16.7.2015. Otec sa odvtedy snaží s matkou komunikovať aj o kontakt so synom, avšak neúspešne, matka mu umožnila iba dve stretnutia v rozsahu jednej hodiny za jej prítomnosti. Chcel sa s matkou dohodnúť na pravidelnom kontakte so synom, no napriek jeho snahe od 24.7.2015 matka nereaguje. Preto podal návrh na úpravu práv a povinností k maloletému synovi a zároveň návrh na nariadenie predbežného opatrenia. So synom od narodenia trávil každý deň, staral sa o jeho bežné potreby, je schopný ho nakŕmiť, prebaliť, postarať sa o neho tak, ako to bolo doposiaľ. Syn netrpí žiadnou vážnou chorobou, ktorá by bránila styku otca s ním, nie je ničím obmedzovaný, nenavštevuje jasle. Otec je schopný prispôbiť sa jeho dennému režimu. Ak by styk otca s dieťaťom prebiehal tak, ako dosiaľ, mohlo by prísť k vzájomnému odcudzeniu a mohli by sa narušiť vzťahy a väzby medzi otcom a synom.

Z obsahu spisu pritom vyplýva, že matka nepoprela tvrdenia otca, že na obojstranne uspokojivom rozsahu styku sa rodičia nedokázali mimosúdne dohodnúť, ani že dieťa otca pozná, majú vybudovaný

vzájomný vzťah, ani že otec je schopný sa o zdravé dieťa v čase styku v plnom rozsahu riadne postarať. O týchto skutočnostiach preto nemal dôvod pochybovať ani odvolací súd. Významnou námietkou matky v odvolaní bolo, že dieťa v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. (teda v čase, kedy sa mal podľa preskúmaného uznesenia v čase od 14.00 hod. zahájiť styk) pravidelne spáva. Toto tvrdenie matky ale otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu poprel. Naopak uviedol, že podľa nariadeného predbežného opatrenia sa už s maloletým stretáva pravidelne od 17.8.2015 (teda cca 2 mesiace), pričom dieťa v čase, keď si ho prišiel vyzdvihnúť, nikdy nespalo. Uvedené tvrdenie matky bolo preto spochybnené opačným tvrdením otca.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva nielen právo, ale i povinnosť oboch rodičov riadne zabezpečovať výchovu spoločného dieťaťa, pričom aj rodič, ktorý s dieťaťom nežije v spoločnej domácnosti má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, na starostlivosti o dieťa a na budovaní vzájomných citových a rodinných väzieb, pričom tieto práva a povinnosti môže realizovať iba prostredníctvom styku s dieťaťom. Odvolací súd je zhodne s prvostupňovým toho názoru, že v danom prípade realizácia práv a povinností otca vo vzťahu k maloletému H., s prihliadnutím na všetky osvedčené okolnosti daného prípadu (ako je vek dieťaťa cca 1 rok, doterajšie vzájomné pozitívne väzby medzi otcom a synom, nepreukázania žiadnych okolností na strane syna, ani otca, ktoré by bránili styku, osvedčenie schopnosti otca o dieťa sa samostatne po všetkých stránkach postarať, s prihliadnutím na režim dieťaťa i časové možnosti otca i na malú vzdialenosť medzi bydliskami rodičov), i keď ide o predbežné opatrenie, s prihliadnutím na to, že otec navrhol striedavú výchovu maloletého, čo si zrejme vyžiada znalecké dokazovanie v základnom konaní a tým jeho dlhšie trvanie, a v konečnom dôsledku s prihliadnutím prednostne na záujem maloletého dieťaťa, v ktorého záujme je vždy (ak to osobitné okolnosti danej veci nevyučujú) udržiavať čo najširší kontakt a väzby i s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, odôvodňuje upraviť styk otca s maloletým v tak širokom rozsahu, ako to okolnosti daného prípadu dovoľujú. Odvolací zastáva názor, že súdom prvého stupňa upravený styk otca s dieťaťom v rozsahu preskúmaného uznesenia, teda trikrát v pracovných dňoch týždňa v pondelok, v stredu a v piatok popoludní vždy od 14.00 hod. do 17.00 hod. a zároveň jedenkrát v týždni vo voľnom dni v sobotu alebo v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 17.00 hod. je primeraný. Styk otca s dieťaťom v rozsahu stanovenom prvostupňovým súdom preskúmaným uznesením umožní nielen zabezpečiť výchovný vplyv otca na dieťa, realizovať svoj diel starostlivosti o dieťa, ale i budovať vzájomné citové väzby medzi rodičom a dieťaťom, prípadne i rodinou zo strany otca, zároveň vhodným spôsobom odbremeniť matku z celodennej starostlivosti o dieťa a umožní regeneráciu jej síl. Keďže v danom prípade dosiaľ nevyšli najavo žiadne okolnosti alebo skutočnosti, ktoré by nasvedčovali, že by primeraný rozsah styku otca s maloletým mohol byť v rozpore so záujmami dieťaťa, odvolací súd nevidel dôvod, prečo styk, i keď nariadený predbežným opatrením, by mal byť upravený iba v nevyhnutnom rozsahu, ako to navrhuje matka.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd s použitím § 219 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o úprave styku otca s maloletým H. formou nariadeného predbežného opatrenia, ako vo výroku vecne správny s použitím ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov tohto odvolacieho konania bude v zmysle § 145 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. rozhodnuté pri rozhodovaní o náhrade trov základného konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.